

סננים המוסקטרים - דור ההמשך

לפי אלכסנדר דזמא ולפי ריצ'ארד לסטר נראה דור ההמשך של המוסקטרים בטרם החרם כנ"מס בנד של המאה ה-16.

זהו באמת היה חייב לקחת אפילו אלכסנדר דזמא רג של שלושת המוסקטרים היה דור המשך. וכך מופיעים על הכד במסע שובם של המוסקטרים גם תבלים וגם הגיסדרים ותיגבורת של כמה שחקנים חדשים, פסטיגים כמו הוריהם לפחות.

סי תומאס פאל, תגליתו של פראנקו זפירלי, הגרמה מסכן ואמלל בתפקיד מוסקאנו הצעיר, זכאי ליותר מזו, לדעתו של ריצ'ארד לסטר. לסטר בנד רווקא בן לתפקיד והדזמא של ראלו,

שחקנים מראנק פינלי, אוליבר ריד, ריצ'ארד צ'מברליין ומייקל יורק הבן השני

שחקנית קאתראל הבח הנוקס

ומגלה שהעולם שנשט לא קיים יותר, ואילו לעולם החדש אין הוא שייר. צילום מפלא, אווירה עצובה, וחיפוש מתמיד אחרי שורשים, באמנות ובמולדת.

קפה בגדד (דיונוף, מוצג גם בחיפה ובירושלים) - סרטו המקסים של פרסי ארלון, כימאי גרמני הבוחר בנושאים לא-שיגרתיים. בווארית כבודת-בשר מגיעה למידבר אמריקאי ומפריחה אותו ואת תושביו המדרים.

קייץ אצל סבא (מוס'און חר' אביב, סאו'ואון) - זהו השיאו השיאו, כימאי אנדי טעם, מצייר תמונות מחיי מישפחה. שני ילדים מבליים קייץ אצל סבא אחרי שאמם הלחה. יחסים בין ילדים לקשישים מתוארים בעין רגישה ומרגשת.

הקרנות מיוחדות בסינמסקים:

סינמטק תל-אביב: חובה לראות את זיכרון הצדק של מרסל אפוליס על שני חלקיו, המוכיח מה למד העולם ובעיקר מה לא למד ממישפטי נירנברג.

סינמטק ירושלים: ארוחה עם אנדרה - סרט יוצאדופן של לואי מאל עם אותו וואלאס שון, שאפשר לחוות בו בסודרנים של רודולף.

סינמטק חיפה: המבט - מותחן של ניקולאס רג' עם ג'ולי כריסטי ודונאלד סאתרלנד כהורים שאינם יכולים להתנחם על מות בתם.

עריכה פינירז העולם הזה 2673

כנו המאומץ של אתוס, שהוא לפחות תמים ונועז כמו שהיה ר'ארתאניאן לפני 20 שנה. מולו מקשטת את המסך קים קאתראל כבתה הנוקמת של מילידי ומי שזוכר אותה מאהבה בחלון ראוהו מבין מדוע נפלה עליה הבחירה.

תודין חובה לראות:

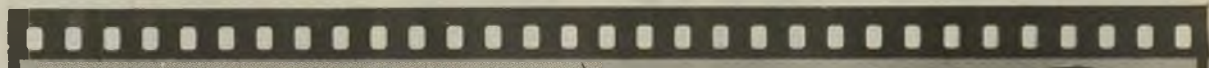
תל-אביב: החנינה של באבם, קפה בנדד, בוקר טוב וייס'טאם, מסע לקיחורה, בגלל המיל'חמה ההיא, הנוטיבה הקסומה, קייץ אצל סבא, הקומיסרית.

ירושלים: הנוטיבה הקסומה, החנינה של באבם, ליידי איב, בוקר טוב וייס'טאם, בגלל המילחמה ההיא, קפה בנדד, חיפה: קפה בנדד, ליידי איב.

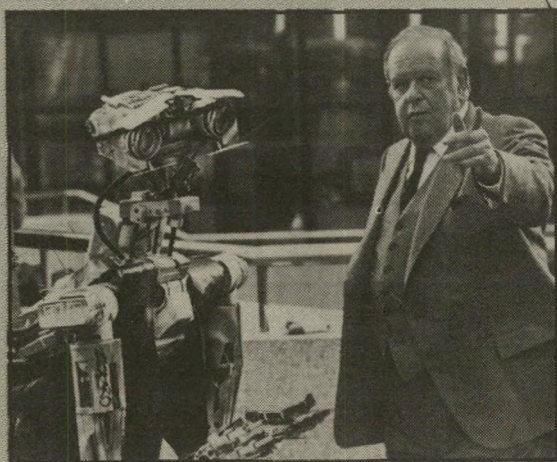
תל-אביב

מסע לקיחורה והקולונו, ביח

ציוניאמריקה, יוון) - סרט בתוך סרט של בכיר בימאי יוון, תיאור אנגלופולוס, על כל היסודות האופייניים לו. סיפור איטי ונוגע ללב של פליט פוליטי החוזר למולדתו אחרי גלות של 32 שנה,

ג'והני 5 אל-חלד!

ג'ק ווסטון וג'והני 5: לא מספיק קומדיה!

אווה להתחייב לספק כמות אדירה של המצאתו למיפעל-צע-צועים בתוך זמן קצוב. המדען המהגר והתמים מגייס לעזרתו את הרובוט האנושי כמעט, ג'והני 5, אבל את שותפו של חרו-בוט חומדת גם כנומיית-שודדים חובבת.

את הרובוט ואת הסרט מצילות כמה תחבולות חינוניות, כמו תמסירים מוסיקליים של פילאונים למזכירה אלקטרונית, שפיענוחם מועיק את העזרה הרצויה. אבל זה לא מספיק.

תקלה מופלאה ור'בחן, תל-אביב, ארצות-הברית) - את הסיפור הזה ראוי לפתוח במילים, הכל התחיל מסטיבן שפילברג, וזה כבר רומז להמשך. בין צאצאיו של שפילברג, הרוחניים, כמובן, נמנה גם ג'ון בדהאם. ובדהאם זה היה דווקא בעל רעיונות נחמדים ומשעשעים, שדיברו ללב ילדים רבים והוריהם. וזה היה עוד לפני שבא פיטר טולק וסיפור לנכדו את סיפור הנוטיבה הקסומה, המוכיח שכוחן של האגדות הישנות, על אנשים בשר ודם, עדיין במונתניהן.

מה שבדהאם עשה פורק הראשון של תקלה מפלאה היה להעניק אנטיגיה לרובוט המפלא שלו, שעלה בליכך הרבה כסף למחלקת-הפיסחה של צבא ארצות-הברית. אנושיות, שהיא תר-צאה של מכה-ברק, אבל גם טכנולוגי בולט.

אבל בדהאם לא רצה לחזור על מירסם הצלחתו הקודמת, וכך נשאר רק עם פיטר סטיבנס בתפקיד מדען הודי, הדובר אנגלית במיכטא הודי מנחיק, ועם בימאי כבוד-תנועה בשם קנת ג'והנסון. ו'דהנסון, לא א בלבד שרצה להמשיך את חייו של ג'והני 5, אלא שגם אימץ לעצמו הצלחות אחרות, שכן יש בשרט דברים יותר מדי דומים לסרטים אחרים. אבל זה רק פרט שולי. העלייה קלשה. מדען שטאלץ לפרוש מעבודתו במיפעל הודי בוטיקה, מנסה למכור רובוט צעצוע קטן וחביב לעוברים ושבים ברחוב, עד שהמלכט עליו רוכל תאב-בצע ורמה-שכל ומשכנע

אלן אלדה ואן מארגרט: סבא הוא גם אבא

המיועד לאב, במקום לסב, מה שיאה לו יותר מבחינת גילו. לגבי רבים זה נראה אמנם סיבוב שני ומרענן, אבל לא כל גבר ישמח למצוא את עצמו מיילד את ילדו בלידה טיבעית, בשעה שכל מה שמתחשק לו לעשות זה לקחת את נכדו פעם בשבוע לכדורגל. כמובן שהסרט אינו מעז לספל בבעייה האמיתית, מדוע בוחר אדם להתחיל את חייו מחדש ולעשות את כל הטעויות האפשר-ריות והתמניות השיגרתיות. נוסף לליהוק הטראגי גם שחקן טראגי, ג'ון שיאה, שאם לא ישתפר יהיה גם עתידו טראגי.

חיים חדשים? אל תאמינו!

חיים חדשים (כר-יהודה, תל-אביב, ארצות-הברית) - מגיל סיימון תוד וודי אלן, מול מאזורסקי ומי לאן - כולם ניסו לספל במצב של תקופת

ההסתגלות אחרי הנישואין. למרבה הצער עושה זאת אלן אלדה פחות טוב מכולם.

את האהבה של סימון הגרושים התחיל מאזורסקי באשה לא נשואה. הסרט הפך את גיל קלייבורג לסמל האשה המחפשת את עצמה, אבל הוא עשה זאת באנושיות, בהומור ובאלגנטיות, כל מה שחסר במרט הזה. אז זה גם היה אופנתי, היום גורמים הגרושים המחפשים את עצמם לפיהוקים, מה גם שסרט זה מנסה, משום מה, להיות קומדיה, אבל הוא לא כל-כך מצליח. הסיורבל נועץ בראש ראשונה בסימון: סוכר-בורסה (אלן אלדה), המשי לעבודה יותר מאשר לאשתו, מגלה אחרי 26 שנות נישואין, שהוא גרוש שלא באשמתו. תחילה נדמה לו שעולמו הרב עליו, בעיקר משום שמשעמם לו להתחיל עם אחר-רות. הסימון נרא על עצמו גם עם גרושתו (אן מארגרט), שהמל-בישה עלה בסרט הרויזה בחוסר-טעם וכמעט הפכה אותה לחסרת סיכיים בבורסת הנורשות. ולגבי מארגרט זה כמעט בלתי-אפשרי, בהחשב בנחמיה הסיבועיים גם אחרי גיל 40. אבל תלפוחת החיים מביאות את אלדה, על שערו האפור-הצבוע שחור ועל נדחיתו החדשה, לזרועותיה של רומה, שה-חילה נראית כוסת העולם הגדול ועד מהרה מתברר שכל מה שהיא רצה זה להשתתף מהר, ללדת מהר, ולהפוך את טרפה